

POSTANOWIENIE

Dnia 5.05.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Witold Galewski

Protokolant sekr. sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale pełniącego obowiązki Prokuratora Rejonowego w Człuchowie - Tomasza Klukowskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego P. H. (H.) s. P.** i M. z d. S. ur. (...) w P., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego P. G.i J. z dnia 26.05.2010r., sygn. akt VIII K 397/10 za czyn z art.209§1kk na karę 2 lat pozbawienia wolności;

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art.77§1kk, art.78§1kk oraz art.161§1kkw

postanowił:

1. odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia **skazanemu P. H. (H.) s. P.**;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany złożył do Sądu wnioski o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia wskazując, iż zrozumiał swoje naganne zachowanie na wolności i nie płacenie alimentów oraz deklaruje krytyczny stosunek do takiego postępowania. Dodał również, że po opuszczeniu zakładu karnego podejmie prace i zacznie spłacać zadłużenie.

Uprawienie do ubiegania się o warunkowe przedterminowe zwolnienie skazany nabył w dniu 27.03.2016r. Koniec kary przypada na dzień 27.03.2017r.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasady udzielania warunkowego zwolnienia określone są w przepisie art.77§1kk. Z treści wskazanego przepisu wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Ustalenie stosownej prognozy może nastąpić w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu. Nabycie uprawnień do ubiegania się o warunkowe zwolnienie nie jest wystarczające do uwzględnienia wniosku. Sąd penitencjarny podziela w tym zakresie stanowisko wyrażone w postanowieniu z dnia 21.12.2014r. przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku sygn. II AKzw 2591/14.

Przy ustalaniu prognozy kryminologiczno-społecznej Sąd musi mieć na uwadze wskazane w art.77§1kk właściwości i warunki osobiste skazanego. Jest oczywiste, że chcąc należycie ocenić, we wskazanym kontekście właściwości i warunki osobiste skazanego, konieczne jest odwołanie się do dowodu zawierającego stosowne informacje.

Z wywiadu kuratora sądowego z dnia 22.05.2015r. załączonego do teczki osobopoznawczej wynika, że skazany przed osadzeniem w zakładzie karnym miał skłonności do nadużywania alkoholu. W przeszłości leczył się też odwykowo. W opinii rodziny, skazany postrzegany jest jako osoba spokojna i pracowita. Był poszukiwany listem gończym.

Jak wynika z informacji psychologa więziennego z dnia 4.04.2016r. czynniki które zwiększają prawdopodobieństwo występowania nieprawidłowych zachowań społecznych u skazanego to: zarządzenie wykonanie warunkowo zawieszonej kary, zlekceważenie nakazu zgłoszenia się do odbycia kary, powrotność do przestępstwa, które może świadczyć o braku odpowiedzialności oraz brak odpowiedzialności który przejawiał się także poprzez powrót skazanego z pracy pod wpływem alkoholu. W ocenie psychologa, brak jest podstaw by jednoznacznie prognozować, że skazany będzie przestrzegać porządku prawnego, mimo że prawdopodobnie nie przejawia skłonności do zachowań agresywnych.

Te ustalenia wskazują, że właściwości i warunki osobiste skazanego sprzeciwiają się uwzględnieniu jego wniosku.

Ocena postawy w warunkach izolacji jest ważna dla określenia prognozy kryminologicznej, bowiem pozwala na ustalenie czy wobec skazanego pod wpływem procesu resocjalizacyjnego stwierdzić można ewolucję społecznie pożądaną postawy.

Z opinii Dyrektora ZK C. wynika, był 8-krotnie nagradzany, za zdyscyplinowanie i właściwe wywiązywanie się z obowiązku pracy. Początkowo skazany odbywał karę pozbawienia wolności w jednostce penitencjarnej typu półotwartego. Jednak, w związku z dopuszczeniem się w dniu 14.07.2015r poważnego przekroczenia dyscyplinarnego, za które został ukarany, a polegającego na powrocie z zatrudnienia do zakładu karnego, w stanie pod wpływem alkoholu, został wycofany z zakładu karnego o zmniejszonym nadzorze i skierowany do dalszego odbywania kary w jednostce penitencjarnej typu zamkniętego i zakwalifikowany do podgrupy R-1. Z kolei, w dniu 17.03.2016r. decyzją Komisji Penitencjarnej, skazany ponownie odbywa karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym typu półotwartego.

Wobec przełożonych prezentuje właściwą postawę, jest regulaminowy. W relacjach ze współosadzonymi jest zgodny i bezkonfliktowy. Nie uczestniczy w podkulturze przestępczej. Jest zatrudniony nieodpłatnie jako porządkowy oddziału mieszkalnego. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Bierze udział w zajęciach kulturalno-oświatowych. Z uwagi na skłonności do nadmiernego spożywania alkoholu, korzystał z programu resocjalizacyjnego sprzyjającego readaptacji społecznej. Również, brał udział w programie readaptacji społecznej z zakresu edukacji ekologicznej wspierającym segregację odpadów. Do popełnionego czynu, prezentuje krytyczny stosunek. W świetle tak zgromadzonych ustaleń, nie może budzić wątpliwości to, że zachowanie skazanego w warunkach izolacji jest zmiennie, z przewagą pozytywnego.

Przypomnieć trzeba, że poprawne zachowanie skazanego umożliwi mu skorzystanie z nagród przewidzianych w art.138§1kkw. Z tego przepisu wynika, że skazany może skorzystać z możliwości czasowego opuszczenia jednostki penitencjarnej, po spełnieniu warunków opisanych w art.139§1kkw. Wskazać należy, że przed udzieleniem tego typu zezwolenia Administracja zakładu karnego jest zobowiązana do sporządzenia prognozy kryminologiczno-społecznej, uzasadniającej przypuszczenie, że skazany w czasie tego pobytu będzie przestrzegał porządku prawnego (vide : §25 ust.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14.08.2003r. w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych...Dz. U. Nr 151 poz.1469).

Sąd penitencjarny podziela podgląd Sądu Apelacyjnego w Krakowie zaprezentowany w postanowieniu z dnia 19.12.2006r., iż skazany przed uzyskaniem warunkowego zwolnienia powinien być sprawdzony w warunkach poza zakładem karnym. Podobne stanowisko wynika z utrwalonego orzecznictwa Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrażonego w postanowieniach: z dnia 10.02.2014r. sygn. II AKzw 138/14, z dnia 17.02.2014r. sygn. II K AKzw. 196/14, z dnia 6.10.2014r. sygn. II AKzw 1947/14, z dnia 23.12.2014r. sygn. II AKzw 2550/14, z dnia 29.12.2014r. sygn. II AKzw 2617/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. II AKzw 2691/14, z dnia 13.01.2015r. sygn. 2691/14, z dnia 9.03.2015r. sygn. II AKzw 407/15, z dnia 24.03.2015r. sygn. II AKzw 551/15 oraz z dnia 14.04.2015r. sygn. II AKzw 723/15).

Przechodząc do okoliczności popełnienia przez skazanego przestępstwa podnieść należy, że o tyle mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popełnienia przez niego kolejnego przestępstwa (vide : postanowienie z dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKzw 709/04).

Z załączonego do akt ewidencyjnych odpisu wyroku wynika, że skazany dopuścił się popełnienia czynu z art.209§1kk.

Podkreślenia wymaga to, że w sprawie VIII K 397/10 Sąd Rejonowy P. G.i J. w P. wymierzył skazanemu za czyn z art.209§1kk karę 2 lat pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Z postanowienia z dnia 10 września 2012r. w sprawie VIII Ko 2644/12 w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wynika, że zarządzono wykonanie kary z uwagi na to, że skazany w okresie próby uchylał się od dozoru kuratora, nie utrzymywał z nim kontaktu, nie poinformował go także o wyjeździe poza granice kraju. Również, skazany nie wywiązywał się z obowiązku alimentacji wobec dzieci. To oznacza, że skazany jest sprawcą niepoprawnym, który nie potrafił docenić orzeczonej wobec niego kary o charakterze wolnościowym.

Wskazać również w tym miejscu trzeba, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym. Za takim stanowiskiem przemawia także uprzednia karalność skazanego. Z informacji KRK załączonej do akt niniejszej sprawy wynika, że skazany był 7-krotnie karany z czego 3-krotnie za przestępstwa z użyciem przemocy.

W dniach, tj. 21.03.1994r., 30.04.1996r. oraz 10.03.1989r. opuszczał jednostki penitencjarne w związku z warunkowym przedterminowym zwolnieniem, a w dniu 4.07.2003r. został zwolniony z Aresztu Śledczego w S. po zakończeniu odbywania w całości kary pozbawienia wolności orzeczonej za czyn z art.207§1kk w sprawie IIK 1053/01, zaś w dniu 24.06.2005r. zakończył odbywanie w całości kary orzeczonej w sprawie IIK 1454/04 za czyn z art.178a§2kk i w związku z tym opuścił Zakład Karny w K..

Skazany nie sprawdził się jednak w warunkach wolnościowych, bowiem już w okresie od miesiąca lipca 2005r. do 22 lutego 2010r. dopuścił się kolejnego przestępstwa, tym razem z art.209§1kk. To oznacza, że zastosowane wobec skazanego środki związane z poddaniem go próbie okazały się nieskuteczne.

W ocenie Sądu penitencjarnego okoliczności popełnionych przestępstw przy uwzględnieniu uprzedniej karalności oraz wniosków wynikających z wywiadu środowiskowego kuratora i opinii psychologicznej przemawiają przeciwko uwzględnieniu wniosku, bowiem wskazują na takie cechy osobowości skazanego jak skłonności do nadużywania alkoholu oraz naruszania elementarnych zasad porządku prawnego, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Przypomnieć trzeba, że skazany był w przeszłości warunkowo zwalniany tj. w 1989r., 1994r., 1996r. Fakt uprzedniego korzystania z warunkowego zwolnienia wprawdzie nie stanowi samoistnej podstawy do odmowy udzielenia kolejnego warunkowego zwolnienia tym niemniej powinien zostać wzięty przez Sąd pod uwagę w przypadku obecnego ubiegania się przez skazanego o takie zwolnienie. Skoro skazany w tym trybie był warunkowo zwalniany to oznacza, że przebywając w zakładzie karnym zachowywał się na tyle poprawnie, iż przekonał Sąd penitencjarny do przyjęcia wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Zatem, dzisiejsze jego zmienne z przewagą pozytywne zachowanie w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, w tym dopuszczenie się poważnego przekroczenia, skutkującego zmianą podgrupy klasyfikacyjnej nie oznacza, iż skazany zamierza zamienić w sposób trwały naganną postawę a wyłącznie chce spowodować ponowne wcześniejsze opuszczenie jednostki penitencjarnej.

Bezspornym jest, że skazany w warunkach izolacji zachowuje się poprawnie o czym świadczy chociażby fakt przebywania w warunkach zakładu karnego typu półotwartego oraz zaledwie jedno ukaranie dyscyplinarne. Jednak, w ocenie Sądu nie można nadmiernie eksponować okresów poprawnego zachowania się skazanego w toku odbywania kary pozbawienia wolności. Nie można pomijać również okoliczności popełnionego przestępstwa.

Postawa skazanego z okresu pobytu w warunkach izolacji powinna być oceniana w powiązaniu z jego właściwościami i warunkami osobistymi i okolicznościami popełnionego przestępstwa oraz bezskutecznością stosowanych w przeszłości środków probacyjnych.

Ta ocena nie pozwala na wysnucie wniosku, że skazany na obecnym etapie wykonywania kary na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku

prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należyście.

W tej sytuacji, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, uznając wniosek za bezpodstawny, postanowiono jak na wstępie

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.